

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Sag anlagt den 15. maj 2015 — Klymenko mod Rådet

(Sag T-245/15)

(2015/C 302/70)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moskva, Rusland) (ved barristers B. Kennelly og J. Pobjoy og solicitor R. Gherson)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 af 5. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2015 L 62, s. 25) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/357 af 5. marts 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2015 L 62, s. 1), annulleres i det omfang de finder anvendelse over for sagsøgeren.
- Subsidiært fastslås det, at artikel 1, stk. 1, i Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 (som ændret) og artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 (som ændret) er uanvendelige på grund af ulovlighed, i det omfang de finder anvendelse over for sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Rådet ikke har angivet et korrekt retsgrundlag for Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 (herefter »afgørelsen«) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/357 (herefter »forordningen«) (herefter samlet »de anfægtede retsakter«). Artikel 29 i traktaten om Den Europæiske Union er ikke et korrekt retsgrundlag for afgørelsen, idet det klagepunkt, der blev rejst over for sagsøgeren, ikke identificerede ham som en person, der har undergravet demokratiet i Ukraine eller berøvet den ukrainske befolkning de goder, der kommer af en bæredygtig udvikling i landet (som omhandlet i artikel 23 TEU og de generelle bestemmelser i artikel 21, stk. 2, TEU). Eftersom afgørelsen var ugyldig, kunne Rådet ikke støtte sig på artikel 215, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ved vedtagelsen af forordningen.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at Rådet har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at lægge til grund, at kriteriet for at opføre sagsøgeren på listen i artikel 1, stk. 1, i Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 (som ændret) og i artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 (som ændret) var opfyldt. Sagsøgeren er ikke blevet gjort til genstand for en straffesag »for uretmæssig tilegnelse af offentlige midler eller aktiver«, og han er heller ikke blevet gjort til genstand for en straffesag »or som indehaver af offentligt hverv at misbruge offentligt embede med henblik på at skaffe sig selv eller en tredjemand en uberettiget fordel«.

3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Rådet har tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar samt retten til god forvaltning og til en effektiv domstolsprøvelse. Navnlige har Rådet undladt omhyggeligt og upartisk at undersøge, om de anførte grunde, der var angivet som begrundelse for en genopførelse, var velbegrundede i lyset af de bemærkninger, som sagsøgeren havde fremsat forud for genopførelsen.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at Rådet har tilsidesat sin forpligtelse til at angive en tilstrækkelig begrundelse for at genopføre sagsøgeren.
5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at Rådet ubegrundet og uforholdsmæssigt har tilsidesat sagsøgerens grundlæggende rettigheder, herunder dennes ret til beskyttelse af ejendom og omdømme. De anfægtede retsakters konsekvenser for sagsøgeren er vidtrækkende, både hvad angår dennes ejendom og dennes globale omdømme. Rådet har ikke godtgjort, at indefrysningen af sagsøgerens aktiver og økonomiske ressourcer er forbundet med eller begrundet i noget legitimt mål, og endnu mindre, at den er forholdsmæssig i forhold til et sådant mål.
6. Med det sjette anbringende, der er anført til støtte for konstateringen om ulovlighed, gøres det gældende, at såfremt artikel 1, stk. 1, i Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 (som ændret) og artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 (som ændret) i modsætning til det i andet anbringende anførte skal fortolkes således, at de omfatter enhver efterforskning forestået af de ukrainske myndigheder, uanset om der foreligger nogen retsafgørelse, som understøtter denne, eller nogen retssag, hvorved der foretages en efterprøvelse heraf eller føres tilsyn hermed, vil opførelseskriteriet henses til det vilkårlige omfang og det vilkårlige anvendelsesområde, som vil følge af en sådan bred fortolkning, savne et korrekt retsgrundlag og/eller være uforholdsmæssigt i forhold til målene med afgørelsen og forordningen. Bestemmelsen vil derfor være ulovlig.

Sag anlagt den 1. juni 2015 — AlzChem mod Kommissionen

(Sag T-284/15)

(2015/C 302/71)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: AlzChem AG (Trostberg, Tyskland) (ved solicitor P. Alexiadis og advokaterne A. Borsos og I. Georgiopoulos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Artikel 2 i Kommissionens afgørelse af 15. oktober 2014 i henhold til artikel 107, stk. 1, og artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde vedrørende statsstøtte SA.22797 — (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP) iværksat af Slovakiet til støtte for NCHZ annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.